

Redacció i Seu social:
Papiol, 1 - 08720
Vilafranca del Penedès
Tel. 93 892 10 35
93 892 02 03
Fax 93 818 02 36

Publicitat Alt Penedès:
Tel. 93 892 10 35
publicitat@el3devuit.cat

Publicitat Baix Penedès:
Tel. 977 66 28 93

Delegació Sant Sadurní:
Sant Antoni, 9
08770 Sant Sadurní
d'Anoia
Tel. i Fax 93 818 35 01

Delegació El Vendrell:
La Rambla, 16, 1r 4a
43700 El Vendrell
Tel. i fax 977 66 41 61

Impressió:
Impressions
Intercomarcals, S.A.

Dipòsit Legal:
B-43447-1982

Difusió controlada

Es tanca la fm'09 amb un dèficit de 3.500 euros

Els cinc administradors de la festa major han treballat molt en un any de crisi i han estat austers a l'hora dels números: es nota que l'amic Jou Cabré, expresident dels Castellans, és assessor fiscal i era l'encarregat dels pressupostos aquest any. El quintet no ha estirat més el braç que la màniga i han estat molt responsables a l'hora del possible dèficit que anava a càrrec de l'Ajuntament, que som tots. Tenen raó quan demanen una Fundació i que els futurs administradors no hagin de ser recaptadors i sí administradors dels diners. Gràcies Míriam, Olga, Carme, Andreu i Jou, heu fet molt bona feina, podeu estar molt orgullosos.

Fa dies que vaig anar amb un bon amic a visitar la capella de St. Pelegrí del Vinseum, reconvertida en sala d'exposicions. Em va agradar molt l'exposició que tracta dels primers temps de la democràcia i vaig recordar amics, els quals sempre ens hem saludat; alguns tingueren responsabilitats polítiques en càrrecs públics, la majoria de partits diferents al meu.

Felicito els Castellans de Vilafranca, els verds de Cal Figarot, pels èxits de la temporada. Es va celebrar el sopar final que va congrega més de 500 persones, cuinat i servit pels amics de precuinats Soler del carrer dels Ferrers. Durant el sopar s'entregaren els socarrels de l'any a Conxita Martínez i a l'amic Lluís Esclassans Castellet.

Mentre uns ciutadans recullen signatures per fer una residència al centre de l'Incavi del carrer Amàlia, la Generalitat no confirma la concreció de places al centre on jo

El racó de Joan Ortiz

“Tenen raó quan demanen una Fundació i que els futurs administradors no hagin de ser recaptadors i sí administradors dels diners”

resideixo, el Ricard Fortuny. Han tancat la unitat 3 on hi havia de 35 a 40 llits, segons diuen les males llingües, per crisi de malalts. Sigui el que sigui, el realment cert és que la unitat 3 està tancada i els residents repartits en altres. El dimarts dia 17 es va celebrar el ple ordinari del mes de novembre. Tingué 12 punts, fou molt tranquil, durà tres hores i tot el que es va presentar fou aprovat. El més important foren els 300.000 euros destinats a resoldre temes socials. Els precís i preguntes de l'oposició els contestaren l'equip de govern. Vull comentar que Vilafranca està bruta: alguns em diuen que falta personal i que els vilafranquins som bruts i jo afegeixo que les fulles caigudes dels arbres fan que encara es vegi més bruta.

Em sembla bé que Caixa Penedès i Caixa Laietana es fusionin sense perdre la seva identitat i que el nou home fort sigui l'actual director general Ricard Pagès, confio que el nou president seguirà sent l'amic Josep Colomer. L'actual RRPP de l'entitat, l'Albert Puig, ex de Bodegues Torres, va dir que la fusió seria molt ràpida i no descartava possibles incorporacions d'altres entitats de la geografia espanyola.

Després de la brillant iniciativa dels principals diaris catalans de publicar un editorial conjunt sobre l'Estatut, vull fer una crida perquè tothom vagi a votar el dia 13 en el referèndum per la Independència del nostre país. Tenim l'orgull de poder expressar la nostra opinió i no ho podem desapropiar. Bon Nadal a tothom.

Recentment vaig participar a una taula rodona d'activisme internauta, dins l'EUCOCO, la Conferència Europea de Solidaritat amb el Poble Saharauí, per explicar el funcionament de la Penedesfera com a exemple per a les associacions de suport a la causa del poble saharauí. A les intervencions dels companys de taula, representants d'Amnistia Internacional, de la televisió de la República Àrab Saharauí Democràtica i d'un web que denuncia l'espòli dels recursos del Sàhara Occidental, hi havia un denominador comú: la necessitat de trencar el bloqueig informatiu al Sàhara. Per una banda la zona ocupada pel govern marroquí amb una censura total, i per l'altra els campaments de refugiats on amb prou feines tenen el més indispensable per viure en el desert.

La televisió saharauí argumentava que gràcies a la seva creació la RASD tenia una televisió oficial amb equips professionals, que emetien via satèl·lit i ho pensaven fer per Internet en un futur. Tot i així no van ser capaços d'emetre una sola imatge de la vaga de fam que un cooperant francès va realitzar per denunciar la situació de manca de drets i repressió a la zona ocupada. Va ser un estudiant universitari -ho va explicar ell mateix a la taula rodona posterior- qui va trencar la censura en pujar-ho al YouTube. No calien costosos estudis de televisió per ser altaveus de la injustícia. “Sàhara no se vende” va ser el documental projectat en iniciar la jornada. Allà es parlava de com passen el temps els refugiats, sense ocupació, amb escassetat d'aigua i electricitat.

La Societat de la Informació al Sàhara

Penso que...

Daniel Garcia Peris

www.danielgarciaiperis.cat

“Tenen a les seves mans, tot i ser al desert, una de les accions més efectives per defensar el seu poble”

Les úniques càmeres i ordinadors eren els propis dels cooperants. Com a molt hi havia antenes parabòliques entre la sorra i les tendes.

Amb aquests antecedents vaig parlar de les moltes possibilitats de comunicació i cohesió d'un territori que aporta Internet i les facilitats del web 2.0. Però sobretot vaig comentar l'oportunitat que això representa pels mateixos refugiats de trencar el setge informatiu. Tenen a les seves mans, tot i ser al desert, una de les accions més efectives per defensar el seu poble. El coneixement els pot recuperar d'aquest desànim provocat per 35 anys de lluita. No és fàcil, però si l'accés a la Societat de la Informació és una prioritat en la cooperació seria possible eliminar l'oblit de la situació. La tecnologia actual, amb carregadors solars d'electricitat, ho fa possible. Vaig fer una fotografia al públic amb el mòbil, la qual es va publicar directament a Internet, per mostrar la utilitat en la denúncia d'agressions. Un exemple molt més colpidor és l'obtingut arran de la intervenció d'un activista saharauí pels drets humans el mateix dia a la tarda. Va explicar com després de ser abandonat al desert per la policia marroquina, mig mort amb l'estómac rebenat, uns pastors el van curar. Després de recuperar-se va posar rumb cap a Espanya on va entrar en pastera. Ara explica les seves vivències per denunciar l'opressió que pateix el seu poble. Algú de la sala el va gravar en vídeo i ho va penjar al Facebook. El mateix dia els seus pares, a la zona ocupada, el van poder veure. Ha estat la primera notícia del seu fill en cinc anys.

de Dia en els “FEIL” del 2010 (potser perquè algú els va informar que justament el dia abans vam tenir una reunió amb INCASÒL a Barcelona).

No sé pas quin assessor deu tenir aquest grup municipal, perquè justament la construcció del Centre de Dia, en primer lloc, està reflectit en un conveni que va signar el seu grup i que nosaltres vam poder millorar lleugerament i que, precisament, és INCASÒL qui l'ha

de construir, així com els 32 habitatges dotacionals.

En aquesta reunió, l'INCASÒL ens van transmetre justament que de moment no “estan per la labor” ja que no tenen finançament. Transmetem còpia de l'acta de la indicada reunió: “Incasòl sosté la inviabilitat a dia d'avui d'executar el projecte conjunt de centre de dia, doncs és una preferència de l'equip de govern que el poble pugui gaudir d'una instal·lació d'aquestes

característiques per poder atendre la gent gran”.

Llavors nosaltres, per tal de poder tirar endavant aquest Centre de Dia i a consulta i assessorament perquè aquest projecte es pogués finançar amb els fons estatals, resulta que no s'ajusta a la normativa per dues raons justificades:

Art 10.2: “obras de nueva planificación son aquellas cuya ejecución no esté prevista en el presupuesto consolidado de la entidad

local para el año 2009 ni en el presupuesto consolidado para 2010”. (Aquest requisit no el compleix perquè l'obra la tenim en el pressupost 2009).

Art 10.4: “con cargo al Fondo Estatal no podrán financiarse obras que hubiesen recibido financiación procedente de otros programas de ayudas de cualquier Administración Pública”. (El centre de dia es pagaria en part amb el Fons Estatal i en part amb un préstec que

la Diputació de Tarragona paga els interessos, per tant existeix cofinançament).

Per tant, senyor meu, abans de fer algun escrit en contra de l'equip de govern de l'Ajuntament de Banyeres, com a mínim el que pot fer és assessorar-se i no haver de fer el RIDÍCUL, com ha fet. I li podem constatar que efectivament, SÍ QUE EN TENIM D'IDEES i la prova està en el millorament constant de totes les àrees que comporten el govern

municipal que ARA SÍ QUE FUNCIONA.

Núria Figueras
Alcaldeessa de Banyeres del Penedès